

sin Stilling i den overordentlige Kommission, og hvad angaar denne Skildring, skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg tror, det ærede Medlem gav Kommissionens Opgave et noget forkert Grundlag, et noget forkert Udtryk ved Begyndelsen af sin Tale, thi det Kommissorium, i Henhold til hvilket Kommissionen er nedsat, siger: „Der nedsættes en Kommission, der under de forhaandenværende overordentlige Forhold vil kunne træffe Foranstaltninger til Landets Forsyning med de nødvendige Forbrugsartikler . . . . og disses hensigtsmæssige Fordeling, og som bemyndiges til, hvor det maatte findes fornødent, at indvirke regulerende paa Handelen med og Priserne paa Lævnedsmidler og Varer, naar uforholdsmæssig Prisstigning som Følge af Spekulationsforretninger eller af anden Aarsag er indtraadt eller kan befrygtes at ville indtræde“. Altsaa straks i selve Kommissoriet var begge de Opgaver nævnte som sidestillede. Det ærede Medlem vilde nu under sin Tale paavise, at der var prisregulerende Foranstaltninger, som var berettigede, og prisregulerende Foranstaltninger, som ikke var det, og det ærede Medlem maatte jo ogsaa søge en Begrundelse — jeg siger *søge* en Begrundelse — for, at han har været imod Maksimalpris paa Flæsk, men derimod var for Maksimalpris paa Kød (Foss: Jeg var for Maksimalpris paa Flæsk!). Ja, om Forladelse, det ærede Medlem var mod Maksimalpris paa Korn og for Maksimalpris paa Kød, men jeg havde for øvrigt ikke forstaaet, at det ærede Medlem var for Maksimalpris paa Flæsk, jeg syntes tværtimod, at han holdt sig tilbage med Hensyn til det Spørgsmaal. Derimod har det ærede Medlem udtalt sig imod Maksimalpris paa Korn og for Maksimalpris paa Kød i en direkte Indstilling. Det vilde for en almindelig Betragtning dog være naturligt at sige, at Brødet er for den almindelige Befolkning det aller vigtigste Næringsmiddel, og prisregulerende Foranstaltninger der er altsaa af den aller største Betydning, endnu vigtigere end for de dyriske Produkter, der senere bliver Tale om. Men det ærede Medlem søgte og fandt en Begrundelse for dette Standpunkt deri, at han vilde være med til Maksimalpriser, hvor Priserne paavirkedes af et lukket Marked, men ikke, hvor de paavirkedes af et aabent Marked. Hele det Afsnit af det ærede Medlems Tale skal jeg ikke komme synderligt ind paa — jeg ved ikke, om det var synderlig heldigt —, men jeg vil blot henvise til, at det ærede Medlem kan ikke paastaa, at der

er et af de krigsførende Markeder, som er aabent, og et andet, som er lukket. Ethvert af disse krigsførende Markeder reguleres ved Statsforanstaltninger vedrørende baade Tilførsel og Udførsel. Ethvert af disse Markeder, hvoraf det ene maaske har lettere Adgang til Tilførsel end det andet, er paavirket af Krigen og dens Kaar. Et aabent Marked findes overhovedet ikke for Tiden i Verden, og det er derpaa, Maksimalprisforanstaltninger er begrundede. Det ærede Medlem har i sine Bemærkninger om det lukkede Marked i Virkeligheden paavist, at Maksimalprisforanstaltninger er begrundede under de nuværende Kaar. Derimod er det rigtigt, at man ved Maksimalprisfastsættelse kan tage Hensyn til Priserne paa de forskellige Markeder. Det er det, vi ogsaa har gjort under de forskellige Foranstaltninger, vi har truffet.

Det ærede Medlem kom under sin Behandling af dette ind paa et Omraade, hvor han præciserede Sagen særlig klart og tydeligt. Han sagde, at Forholdene er nu ved at udvikle sig derhen — jeg ved ikke, om han mente, at de allerede var kommet derhen —, at Flæskeproduktionen her i Landet ikke var lønnende. Jeg tror ikke, man paa nogen Maade kan sige dette, men jeg erkender, jeg er klar over, at Forholdene kan, hvis de udvikler sig i lige Linie af de nuværende, uden Indgreb og Forandringer let føre derhen, at den ikke bliver tilstrækkeligt lønnende. Men, siger det ærede Medlem: i det Øjeblik den ikke er lønnende mere, siger Producenterne til os: Et af to maa I gøre, enten skaffe os højere Pris eller skaffe os billigere Produktionsvilkkaar. Det ærede Medlem stillede dette Valg mellem to Fremgangsmaader meget klart, og ifølge hele sin Tale siger det ærede Medlem: „Jeg vælger højere Pris for Forbrugerne“. Regeringen mener tværtimod, at det maatte være dens Pligt at forsøge, om den ikke kunde naa til et andet Resultat: billigere Produktion samtidig med de samme billige Priser for Forbrugerne. Det er Forskellen paa de to Metoder, af hvilke det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds er Fortaler for den ene og jeg for den anden.

Det ærede Medlem (Foss) betegnede det foreliggende Lovforslag ikke som et Skattelovforslag, og han brugte den Vending, at de Penge, her tilvejebragtes, var en stor Velgørenhedsfond. Nej, en Velgørenhedsfond er det ikke, men det er en Fond — det er rigtigt — til at tilvejebringe nogen Rimelighed og Retfærdighed